

PRVNÍ FÁZE PRŮMYSLOVÉ REVOLUCE V EVROPĚ

Po napoleonských válkách počet obyvatel v Evropě rostl. Dosaďadní drobná cechovní výroba ani manufaktury už nestačily zabezpečovat poptávku po nových výrobcích. Dostatečné množství výrobků, navíc za levnější ceny, začaly vyrábět až stroje v továrnách. V 1. polovině 18. století nastupuje období průmyslové revoluce, tj. zavádění tovární strojové výroby, která vytlačila původní řemeslnou výrobu. Umožnil ji rozvoj vědy a techniky.

Připomeňte si, co byly cechy a kdo se v nich sdružoval. Vysvětlete, co byly manufaktury.

Období průmyslové revoluce mělo dvě fáze.

V první fázi (polovina 18. – polovina 19. století), které se také říká „století páry“, se nejvyspělejším průmyslovým státem na světě stala Velká Británie. Z této země se během 19. století průmyslová revoluce rozšířila do všech evropských států.

Ve druhé fázi (2. polovina 19. století – rok 1914) Velkou Británii dostihly a nakonec i předstihly Spojené státy americké a Německo.

Vysvětlete, co se obecně rozumí pojmem revoluce.

V jakých souvislostech jste se letos s pojmem revoluce setkali? Které země se týkala? Ve kterém století k ní došlo?

VELKÁ BRITÁNIE – „DÍLNA SVĚTA“

První zemí, kde se průmyslová revoluce začala uplatňovat, byla Velká Británie. Během 2. pol. 18. století se stala prvním průmyslovým a moderním státem na světě. Měla k tomu ty nejlepší předpoklady:

– nejvyspělejší loďstvo na světě a velké množství kolonií

– bohaté zdroje surovin v zámořských koloniích (Afrika, Indie a Austrálie)

– dostatek finančních prostředků

– odbytíště pro své výrobky

– velké množství pracovních sil

– využívání technických vynálezů

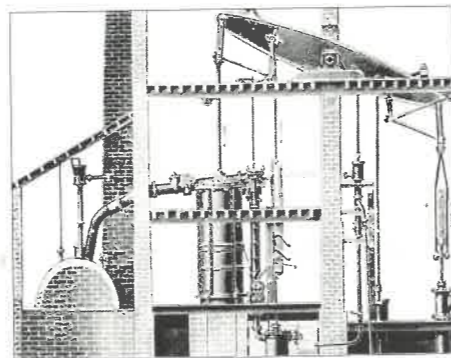
Průmyslová revoluce se nejprve projevila v textilní výrobě. Spřádací stroje a po nich mechanizované tkalcovské stavy se soustřeďovaly do velkých hal – továren. První stroje byly dřevěné, poháněné ručně, nebo vodním kolem.

Během 2. poloviny 18. století se výroba v továrnách dále modernizovala, a to díky vynálezu parního stroje, který nahrazoval dosavadní práci lidských rukou.

Důležitou surovinou v době průmyslové revoluce bylo uhlí. Sloužilo k pohonu parních strojů i k výrobě železa a oceli. Těžba uhlí však byla v dolech ohrožována pronikáním vody. Aby se šachty nezatapily, musela se voda namáhavě vyčerpávat. Při pokusech s vařením vody v uzavřeném hrnci byla objevena velká rozpínavost páry. Této parní síly bylo využito k pohybu pístu. Podařilo se sestavit parní pumpu na vyčerpávání vody z dolů. Tak byl objeven první parní stroj. Skotský strojník James Watt jej zdokonalil tak, že mohl pohánět i další stroje.

Práce na domácím tkalcovském stavu. Tento způsob domácí výroby byl v továrnách nahrazen mechanizovanými tkalcovskými stavy.

Nákres prvního parního stroje J. Watta [vota] – první stroj poháněný párou byl postaven roku 1785 v prádelně bavlny.

Velká Británie: Zeměpis 8, 1. díl, str. 60–61
Na shledanou, Anglie!: Čítanka 8, str. 104–105

ZAVÁDĚNÍ TOVÁRNÍ VÝROBY

Vynález parního stroje zmodernizoval pohon strojů a umožnil výstavbu továren i tam, kde nebyla dostupná vodní síla. Tovární výroba však přinesla nové problémy, a to ve vztahu mezi majiteli továren – podnikateli (kapitalisty, buržoazií) a těmi, kteří v nich pracovali – dělníky (proletariátem). Se zakládáním nových továren rostl počet dělníků, kteří pocházeli z řad řemeslnických tovaryšů, městské chudiny a také venkovanů.

Vysvětlete zásadní rozdíl ve způsobu výroby v řemeslnické dílně, manufaktuře a továrně.

Zamyslete se, jaké problémy asi nastaly mezi majiteli továren a dělníky.

Pracovní podmínky dělníků

Ve snaze o vysoký zisk zacházeli často továrníci s dělníky nelidsky. Pracovní doba v továrnách trvala 12–14 hodin, bezpečnost a hygiena byly na nízké úrovni. Za svou práci dostávali dělníci velmi nízké mzdy, proto protestovali – podávali stížnosti a žádosti (petice) adresované jak továrníkům, tak i státním úřadům, někdy se rozhodli stávkovat. Zpočátku se bouřili i proti zavádění strojů, protože byli přesvědčeni, že „ty mašiny na výdělku škoděj“. Docházelo proto i k rozbíjení strojů.

K nejhůře placeným patřili pomocní dělníci a také ženy a děti. Ty mohly podle zákona pracovat nejdříve od 9 let, od poloviny 19. století od 12 let. K bídě dělnictva se přidávala i nevdělanost, protože nikdo nedbal o vzdělání dětí dělníků. Dělník si na nízkou mzdu a na špatné pracovní podmínky (nedokonalé osvětlení, výpary apod.) neměl kde stěžovat. Nikdo ho nenutil, aby v továrně pracoval. Pokud se mu tam nelíbilo, před vraty továrny čekalo dost nezaměstnaných. Podobné podmínky byly ve všech továrnách.

Vysvětlete pojem „stávka“ a zjistěte, z jakých důvodů dochází ke stávkám v současné době.

Proč dělníci rozbíjeli stroje, když jim usnadňovaly práci? Jak rozumíte výroku: „Ty mašiny na výdělku škoděj“?

Na jedné straně tak továrníci hromadili velké bohatství a žili v nadbytku, na druhé straně dělníci strádali. V této době neexistovalo žádné sociální zabezpečení dělníků. Při nemoci a v případě úrazu zůstával dělník i jeho rodina bez pomoci. Za nemocného nebo zestárlého dělníka byl prostě přijat do práce jiný zájemce.

Dělníci si proto zakládali různé „svépomocné dělnické pokladny“, z nichž se vyplácela nemocnému nebo při práci zraněnému dělníkovi podpora, aby mohl se svou rodinou přežít. Bylo stále víc zřejmé, že za této situace bude muset stát vydat zákony, které by dělníkům zajistily práva a ochranu.

Co znamená pojem sociální zabezpečení? Uveďte konkrétní příklady ze současnosti v naší republice.

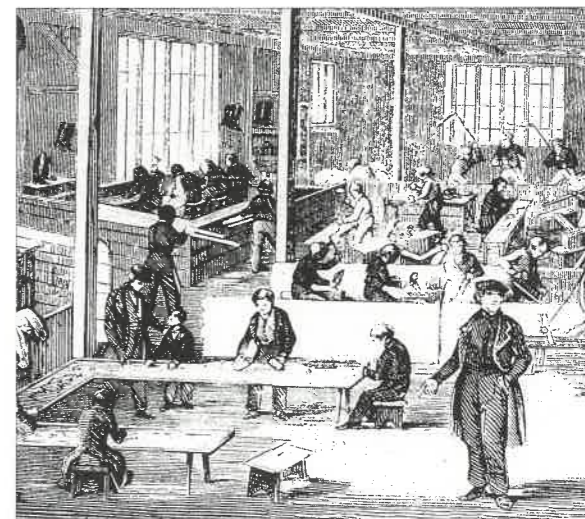
továrna: anglicky – factory [ˈfæktəri] německy – die Fabrik
stávka: anglicky – strike [straɪk] německy – der Streik

Horníci přepravováni do šachet nákladními vozíky. Vytěžené uhlí se nakládalo na vozíky pohybující se po kolejích. Tytéž nenaložené vozíky sloužily k dopravě horníků do šachet. Při jejich obsluze pracovaly i ženy.

Rozbíjení strojů

V prvních továrnách pracovaly i děti